

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Tost/21/2018
Identifikačné číslo spisu: 9518100082
Dátum vydania rozhodnutia: 30. júla 2018
Meno a priezvisko: JUDr. Gabriela Šimonová
Funkcia:
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2018:9518100082.3

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Šimonovej a sudcov JUDr. Štefana Michálika a JUDr. Viliama Dohňanského v trestnej veci proti obvinenému G. D. a spol., pre zločin športovej korupcie podľa § 336b ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a iné, na neverejnom zasadnutí konanom 30. júla 2018 v Bratislave o sťažnosti obvineného H. W., proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu z 10. júla 2018, sp. zn. 3Tp 9/2018, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sťažnosť obvineného H. W. s a zamietla.

O d ô v o d n e n i e

Sudca pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu uznesením z 10. júla 2018, sp. zn. 3Tp 9/2018, zamietol podľa § 79 ods. 3 Trestného poriadku žiadosť obvineného H. W. o prepustenie z väzby na slobodu. Súčasne podľa § 80 ods. 1 písm. c) Tr. por. nad obvineným H. W. neuložil dohľad probačného a mediačného úradníka. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť obvinený M., ktorú písomne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Vladimíra Bajtoša. V písomných dôvodoch sťažnosti obvinený H. W. uviedol, že sú dôvodné pochybnosti, či vôbec naplnil znaky skutkovej podstaty trestného činu športovej korupcie, ktorý mu je kladený za vinu. Väzba trvá viac ako 3 mesiace a je toho názoru, že podľa doterajšej praxe za vznesený skutok mu nehrozí nepodmienečný trest odňatia slobody, čomu by mala zodpovedať aj dĺžka väzby. Nebolo ničím preukázané, aby pri preprave na miesto činu jedného zo spoluobvinených vedel o účele stretnutia v meste W., kde bol krátkodobo svedkom rozhovoru medzi spoluobvinenými. Ani krátke zapojenie sa do prebiehajúceho rozhovoru nesvedčí o participácii na skutku. Keďže nie sú u neho dané dôvody útekovej väzby, navrhol, aby odvolací súd zrušil prvostupňové rozhodnutie a prepustil ho na slobodu. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako nadriadený súd preskúmal na podklade uvedenej sťažnosti, ktorá bola podaná oprávnenou osobou včas, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako i konanie predchádzajúce týmto výrokom a dospel k nasledujúcim zisteniam: Obvinený H. W. je v preskúmvanej veci trestne stíhaný spoločne s obvinenými G. D., Q. P., N. D., G. W. a E. F., na základe uznesenia vyšetrovateľa Národnej protikorupčnej jednotky - expozitúra Východ, Národnej kriminálnej agentúry Prezídia Policajného zboru (ďalej len „vyšetrovateľ“) z 11. apríla 2018, ČVS: PPZ-322/NKA-PK-VY-2018, ktorým im bolo vznesené obvinenie pre zločin športovej korupcie

spáchaný vo forme spolupáchateľstva podľa § 20 k § 336b ods. 1, ods. 3 písm. c) Tr. zák. na skutkovom základe, že : dňa 10.4.2018 v čase o 10:12 hod. do 11:16 hod. v priestoroch reštaurácie I. v W. spoločne sľúbili a ponúkali úplatok v presne nezistenej výške pohybujúcej sa v čiastkach od 12.000,- Eur až do 15.000,- Eur, resp. vo výške cca 18.000,-USD, prostredníctvom P. W. bližšie nezisteným hráčom futbalového družstva C. zato, aby títo hráči svojím konaním ovplyvnili výsledok futbalového zápasu F. - C., ktorý sa mal uskutočniť dňa 10.4.2018 o 16:30 hod. v W. tak, aby v priebehu futbalového zápasu skončil prvý polčas víťazstvom W. a aby celý zápas vyhral F. o dva góly. Osobná sloboda obvineného H. W. bola podľa § 85 ods. 1 Tr. por. obmedzená dňa 10. apríla 2018 o 11.16 hod., prokurátor podal návrh na vzatie do väzby na príslušný súd dňa 12. apríla 2018 o 09.30, pričom sudca pre prípravné konanie rozhodoval o väzbe obvineného 13. apríla 2018 o 15.00. Preskúmaním predloženého spisového materiálu v rozsahu zodpovedajúcom rozhodnutiu o väzbe obvineného dospel aj sťažnostný súd k záveru, že skutkové zistenia uvedené v uznesení o vznesení obvinenia majú v tomto štádiu konania dostatočnú oporu v doposiaľ zabezpečených dôkazoch, na ktoré v dôvodoch napadnutého uznesenia správne poukázal už prvostupňový súd. Pokiaľ ide o účasť obvineného na stíhanej trestnej činnosti, je zatiaľ preukazovaná čiastočne jednak výpoveďou obvineného H. W., ako i výpoveďou svedka P. W.. Komunikácia medzi obvinenými v súvislosti s páchaním trestnej činnosti a P. W. je nateraz preukazovaná i výpisom z telefonického komunikácie medzi svedkom W. a jedným z obvinených. Nateraz dostatočné podozrenie, že trestná činnosť, ktorá sa obvineným kladie za vinu, mala byť páchaná, vyplýva i z utajovanej prílohy vyšetrovacieho spisu, ktorá je na najvyššom súde evidovaná pod č. p. NS-84/2019. Pokiaľ ide o samotné dôvody väzby v zmysle § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por., tieto aj podľa názoru najvyššieho súdu sú v tomto štádiu konania prítomné. Najvyšší súd sa stotožnil s výrokmi uznesenia sudcu pre prípravné konanie, ktoré boli napadnuté sťažnosťou obvineného H. W.. Najvyšší súd nemá pochybnosti o tom, že sú splnené všetky formálne podmienky väzby obvineného H. W.. Rovnako mal za preukázané, že existujú v prípade obvineného základné materiálne podmienky väzby. Účelom väzby je zabezpečiť osobu obvineného pre trestné konanie a výkon trestu (§ 71 ods. 1 písm. a) Tr. por.). Jej účelom je tiež zabrániť obvinenému, aby maril a sťažoval uskutočnenie dôkazov (§ 71 ods. 1 písm. b) Tr. por.), prípadne chrániť spoločnosť pred dokonaním trestného činu alebo pred jeho opakovaním či pokračovaním (§ 71 ods. 1 písm. c) Tr. por.). Konkrétne skutočnosti, ako zákonná podmienka odôvodňujúca väzbu obvineného podľa tohto ustanovenia, musia byť preukázané nielen pri vzatí do väzby, ale musia pretrvávať počas celej väzby obvineného. Ustanovenie § 71 ods. 1 písm. a) Tr. por. určuje podmienky tzv. útekovej väzby. Sudca pre prípravné konanie v napadnutom uznesení podrobne rozpísal skutkové a právne dôvody, ktoré odôvodňujú existenciu dôvodnej obavy z útekovej väzby. V dvojnásťnásťnom súdnom konaní rozhodnutia súdov tvoria jednotu a pri existencii kvalifikovaného rozhodnutia súdu prvého stupňa nadriadenému súdu nezostáva nič iné, len v podrobnostiach poukázať na veľmi správne a erudované dôvody, na ktorých sudca pre prípravné konanie založil svoje rozhodnutie. Podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky medzinárodné zmluvy o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodné zmluvy, na ktorých vykonanie nie je potrebný zákon, a medzinárodné zmluvy, ktoré priamo zakladajú práva alebo povinnosti fyzických alebo právnických osôb a ktoré boli ratifikované a vyhlásené spôsobom ustanoveným zákonom, majú prednosť pred zákonmi. Pri aplikácii citovaného ustanovenia Ústavy Slovenskej republiky vyplýva povinnosť pre súd skúmať podmienky väzby aj v súlade s Dohovorom o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len Dohovor), vzhľadom k tomu, že väzbou dochádza k zásahu do jedného zo základných práv a slobôd priznaných článkom 17 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článkom 5 ods. 1 Dohovoru. Dôvody väzby, ktoré vyplývajú z článku 5 ods. 1 písm. c) Dohovoru, sú stavané alternatívne. Na vzatie do väzby a držanie v nej preto postačuje akýkoľvek stav uvedených dôvodov, teda dôvodné podozrenie zo spáchania trestného činu a potreba zabrániť osobe v páchaní trestného činu alebo úteku po jeho spáchaní. Stav veci a zákonu zodpovedá aj rozhodnutie sudcu pre prípravné konanie v tej časti výroku napadnutého uznesenia, ktorým neuložil nahradenie väzby procesným prostriedkom, konkrétne, nenahradil väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka. Aj v tomto prípade nadriadený súd poukazuje na správne dôvody, ktoré obsahuje napadnuté uznesenie k časti výroku, keď nebola nahradená väzba dohľadom probačného a mediačného úradníka. V danom prípade nemožno opomenúť skutočnosť, že obvinený ako cudzí štátny príslušník - občan mimo európskeho štátu republiky Ukrajina, nemá na území Slovenskej republiky trvalý pobyt, ani stále bydlisko. K územiu Slovenskej republiky nemá žiadne sociálne, majetkové, ani iné väzby, a teda nemá skutočný ani potenciálny dôvod zdržiavať sa

na území Slovenskej republiky. Nie je možné logicky očakávať, že sa bude zdržiavať na území Slovenskej republiky a bude sa dobrovoľne zúčastňovať úkonov trestného konania tak, ako na to logicky poukázal i súd prvého stupňa. Podľa výsledkov prieskumu napadnutého uznesenia a konania, ktoré mu predchádzalo, nadriadeným súdom neboli zistené také pochybenia pri aplikácii práva hmotného a procesného sudcom pre prípravné konanie alebo orgánmi činnými v prípravnom konaní, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého uznesenia a preto podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. najvyšší súd sťažnosť obvineného M. zamietol ako nedôvodnú. A. súd sa následne rovnako ako súd prvého stupňa zaoberal nie nezanedbateľnou úvahou, a síce, aby orgány prípravného konania zvýšili svoju aktivitu vo vyšetrovaní tejto trestnej veci s prihliadnutím na ustanovenie § 2 ods. 6 Trestného poriadku, keďže všetci obvinení, vrátane obvineného M., sú vo väzbe od 10. apríla 2018.

Poučenie :

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.